

Főként fiatal anyukák gyűltek össze szerda délután a Zseb kávézóban, hiszen a *Zsebszótár*, azaz

Gyerekevelés A-tól Z-ig

első beszélgetése a szülők és a nagyszülők közti kapcsolatról, konfliktusokról és azok megoldásáról szólt.

Dimén-Varga Tünde iskolapszichológussal és gyermekpszichoterapeutával munkatársunk, **Balogh Réka Adrienne**

beszélgetett. Az anyu kontra mama meccshez kollégánk jó szurkolást kívánt mindenkinek.

Ezután megtudtuk, neki nagymamájáról rögtön a túrós puliszkája jut eszébe, míg Dimén-Varga Tündének nem a sütiillatot vagy a vasárnapi ebédet, hanem azt a szabadságot idézi fel a nagyszülők fogalma, amelyet azért tudnak nyújtani, mert a nevelés felelőssége nem rájuk hárul.

Most akkor ki a gyerekek?

Ezt követően a nagymamák kerültek célkeresztbe, akik annak ellenére, hogy már túl vannak néhány gyerek felnevelésén, sokszor nem tudják, hogyan kellene helyesen betölteniük nagyszülői szerepüket, és akkora lendülettel vetik bele magukat az unoka nevelésébe a babakelengye megvásárlásától a szoba színének megtervezéséig, mintha ők maguk szülnék a kiskrapekot.

Bezzeg a nagyinál!

Az iskolapszichológus szerint annak ellenére, hogy a szülőnek kell diktálnia, a nagyszülőket hagyni kell néha kiteljesedni, hiszen nekik több idejük van a gyermek kívánságait lesni, mint a szülőknek, akiknek rengeteg dologra kell egyszerre odafigyelniük.

Mivel a nagyi a gyermek szabadidejével jobban tud gazdálkodni, egyfajta lazaság, cinkostársi viszony alakul kettejük között. Szerinte néha belefér ez a viszony és az, hogy egy kicsit később fekszik le, hogy egy kicsit többet néz tévét, de még az asztal alatt átcsúsztatott csoki sem árt a gyerekeknek, hacsak nem cukorbeteg.

Ha nem tartják be a szülő által meghatározott irányvonalat a nagyszülők, azt hamar visszahallja a szülő, hiszen a gyerek azzal fog jönni, hogy „bezzeg a nagyinál!”, de erre jöhet a válasz: „igen, a nagyiéknál ezt lehet, de itthon nem lehet!”. Így megtanulja a gyermek, hogy különböző környezetben különböző dolgokat szabad, vagy nem szabad megtenni, másak a szabályok. „A gyerek mond meggondolatlanul ki dolgokat, szülőként akkor hibázunk ha ezt örök érvényűnek tekintjük és azt mondjuk, hogy akkor menj nagyanyádhoz. Ha a gyerek azt mondja, hogy engem a mama jobban szeret, azt kell mondani: **örülök, hogy így szeret!**”- magyarázta a kismamáknak Dimén-Varga Tünde.

Ezt követően arra terelődött a beszélgetés, hogy mennyire múlik a szülőkön, milyen lesz a nagyszülő-unoka viszony. Ha a gyermek otthon az egyik fél szapulását hallgatja, az idővel nyomot hagy benne és mindkét fél irányában befolyásolja a kapcsolatát. Szintén fontos az, hogy rá merjük bízni az óvodás korú gyermekünket néhány napra a nagyszüleire.

Bár legtöbb esetben a kamaszkorra halványulnak a szülő és nagyszülő közti konfliktusok, van eset, hogy az unokát beleráncigálják ezekbe a harcokba, ezért előfordul, hogy a serdülő a nagyszülei felé húz, és az iskolában azt emlegeti, hogy nagyihoz költözik, még ha csak pillanatnyi is a fellángolás. A nagyszülőknek itt is nagyon fontos szerepük van, hogy **ne elmélyítsék ezt a konfliktust**

, hanem erősítsék az unokában, hogy mégiscsak a szülők az elsődlegesek. Dimén-Varga Tünde elmesélte, találkozott olyan szélsőséges helyzetekkel, hogy a nagyszülőnek kellett láthatási engedélyt kérnie, de olyannal is, hogy a tizennégy éves serdülő még mindig a nagyival aludt.

A beszélgetés után a közönségnek is akadt néhány kérdése a szakértőhöz, mindenkinek készségesen válaszolt Dimén-Varga Tünde. Megtudtuk, néha inkább nézzük el a dugiban adott csokit, minthogy rossz kapcsolat alakuljon ki unoka és nagyszülő, avagy szülő és nagyszülő között, és mérlegeljünk, az elveink a fontosabbak, amiket egy bébiszitter betarthat, de sosem lesz olyan közvetlen a kapcsolat vele, mint a nagyszülővel, vagy a kapcsolat, amelyben néha megszegik az elveink.

A kellemes beszélgetés konklúziójaként levonhattuk, hogy a kismama irányít, de egy őszinte szülő-nagyszülő kapcsolatban megosztható az anya vállára nehezedő fizikai és az érzelmi teher is. Az biztos, ha a szülők és a nagyszülők nem egymás mellé, hanem egymással szembe állnak, annak a meccsnek csak vesztese lesz.